

3rd March 1966]

திரு. கா. கணேசன் : குறிப்பாக விஜயமங்கலம் என்னும் வரில் இருக்கின்ற ஆலயத்தில் டைஜெ செப்து வருபவர் நான் இதை விட்டுவிட்டு போய்விடுகிறேன் என்று நோட்டில் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த இடத்தில் பெருங்கலை ஆக்கிய பெரும் புலவர், சிந்தாமணியை ஆக்கிய பெரும் புலவர் போன்ற இவர்களுடு சிலைகள் இருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே இந்த ஒரிடத்தில்தான் அவை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவைக்கலையை எடுத்து, பாதுகாத்து, பழம்பொருள் காட்சியாக வைக்கலாம். அதுமட்டுமல்ல, அவற்றை வரலாற்று சிறப்புமிகுக் பொருட்களாகவும் வைத்திருக்கலாம். ஆகையால் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சஸ்மி : இப்போது மூன்று இடங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. காஞ்சிபுரத்தில் திருப்பருத்திக்குள் மற்றும், வந்தவாசியில் போட்டு, வெங்குள்றத்தில் அரகவர். இந்த இடங்களில் இள்ள ஆலயங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஆலயங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கான தொட்டி... பிக்கேஷன் பற்பிக்கவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் அவவ்போது கவனிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : சம்மணர்கள் அனுப்பிய முறையீடுகளில் இந்த மூன்று இடங்களிலுள்ள ஆலயங்களை டட்டும் தான் குறிப்பிட்டிருந்தார் களா? மேலும் குறிப்பிட்டிருந்தால் அவை எங்கெங்கு என்பதைத் தெரிவிக்கலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சஸ்மி : இப்போது அரசாங்கம் மூன்று இடங்களிலுள்ள ஆலயங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது 17 ஆலயங்களைப்பற்றியது. பின்னால், ஒவ்வொன்றுக் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : துவீஸி அவர்களே, இந்த 165-வது கேள்வியில் “சம்மணர் பள்ளிகள்” என்று துவீஸி இருக்கிறது. நான் ஏதாவது ஸ்கலைப்பற்றி இருக்குமோ என்று நினைத்து உள்ளே பார்த்தேன் ஆலயங்களைப்பற்றியதாக இருக்கிறது. என இதற்கு ஆலயங்கள் என்று துவீஸி கொடுக்காமல் பள்ளிகள் என்று மாற்றிக் கொடுத்திருப்பானேன்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சஸ்மி : ஆலயத்தைப்பற்றித்தான் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : ‘‘டெம்பிளஸ்’’ ‘‘பள்ளிகள்’’ என்றும் சொல்லுதல்கூடு என்று சொல்கிறீர்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : ‘‘சம்மணர் பள்ளிகள்’’ என்பது ‘‘சம்மணர் ஆலயங்கள்’’ தான். அங்கே ஸ்கலை வைத்து நடத்தியதின் காரணமாகத்தான் ‘‘பள்ளி’’ என்ற பெயர் வந்தது. பள்ளி என்ற சொல் சம்மணர்-பள்ளத்தார் ஆலயங்களையே தான் குறிக்கும்.

கனம் சபாநாயகர் : தனித் தமிழை விரும்புகிறவர்கள் ஜாக்கிரதையாக கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

தெவிமங்கலம் ரொமத்தில் புதையல்

*166 கேள்வி—**திரு. மு. கருணாநிதி :** கனம் முதலமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா:

(அ) திருச்சி மாவட்டம், உடையர்பாளையம் வட்டத்தில் உள்ள ‘தேவிமங்கலம்’ என்ற ரொமத்தில் ‘புதையல்’ எதேனும் கிடைத்து உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அந்த இடத்தில் விரிவான ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ளும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

[3rd March 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes. A Treasure trove consisting of about 106 Nos. of coins made of base gold was found by labourers engaged in digging a well in a private land in Devimangalam village of Udayarpalayam taluk in Tiruchirappalli district.

(b) No, the site is not a historic one.

M.R. SPEAKER : Questions are over.

[*Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.*]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1966-67—cont.

* **திரு. சி. பொன்னுசாமி :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் எதுவும் இல்லை. அதோடு 30 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது நாம் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் இதை வரவேற்கிறார்கள். அத்தனும் உணவுக்காக போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை பார்ப்போமாக குறிப்பாக, விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து, விவசாயத்திற்கு நடப்பு ஆண்டில் அதிகப்படியாக பாசன வசதிகள் நல்ல ரக, புது ரக விதைகள், நல்ல டிராக்டாக்கள், நிறைய கிணறுகள், பம்ப் செட்கள் அதிக உரம் இது போன்ற பலவகை உதவிகள் விவசாயிகளுக்கு உற்சாக மூட்டக்கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால்தான், 1966-67 நிதி ஆண்டில் 4½ லக்ஷம் டன் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கண்டிருக்கிறது. இதுபோன்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக நாம் கௌசிக்கலை பெருக்கிக்கொண்டே வருகிறோம். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஆட்சி ஆங்கேஸ்னியனுடைய கையில் இருந்த காலத்தில் 30 லட்சம் டன்னாக இருந்தது, இப்போது நம்முடைய உணவு உற்பத்தியை 65 லட்சம் டன்னாக பெருக்கியிருக்கிறோம். இதைக் கண்டு நாம் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. இதுபோன்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவுறவதால், ஆங்கேஸ்னியாக காலத்தில் மக்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாக காலரா, பின்கே முதலிய நோய்களினால் இறந்து கொண்டிருந்த நிலைமொழிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. வியாதியினால் மட்டுமல்ல, வங்காளத்தில் 20 லட்சம் மக்கள் பட்டினியால் மாண்டார்கள் என்பதை நாம் யாரும் மறக்க முடியாது. ஆகையினால் தான் விவசாயத்தில் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்தக் காலத்தில் 2½ கோடி மக்கள் நமது மாநிலத்தில் இருந்தார்கள் என்றால் இன்றையதினம் 3½ கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு கோடிக்கு மேலாக மக்கள் தொகை அதிமாகியிருக்கிறது. அதேநேரத்தில் உற்பத்தியையும் பெருக்குகிறோம் என்பதைப் பார்த்து நாம் மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்க முடியாது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, அன்று மக்கள் எப்படியிருந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தால், காலையில் எழுந்தவுடன் கம்பு கூழ், கேழ்வரகு, அரிசிக் கஞ்சி போன்றவைகளை அருந்துவதைத்தான் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம், மக்கள் காலையில் எழுந்தவுடன், பெட காப்பி அதற்கு மேல் ஸ்தாநம் செய்துவிட்ட பின்னால் வீட்டிடில் அருமை மனைவியாரோ அல்லது தாயாரோ செய்து வைத்திருக்கின்ற பண்பங்கள் பிடிக்காமல் ஹோட்டலில் போய் நான்கு இட்டிலி, சட்னி, சாம்பார், மிளகாய்ப்பொடி, அதோடு நெங் கேட்கிறார்கள், அது இல்லையென்றால் என்னெண்மாவது போட்ச சொல்லுகிறார்கள், இந்த நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம் ஆகவே, உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் மூலமாக மக்கள் நல்ல முறையில் உணவு உண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது.